

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Még egy akció.

(A rendezett tanácsú városok ügye.)

Szeged, okt. 29.

Minden vonalon meg van támadva a regalé-megváltási törvényjavaslat. És ami legnagyobb súlylyal bír, nem magánérdekek harcolnak ellene. Nem a regalék magántulajdonosai, akik tudják, hogy ugy is hiába való lenne minden erőfeszítésük, mert a feudális jog túlte magát és még szerencse reájuk nézve, hogy most történik a megváltás. Most még kapnak valamit a jogért, egy-két évtized múlva, ugy lehet, a kor szelleme törülné el minden legkisebb kárpótlás nélkül.

Egészen másként áll azonban a dolog azon regalékra nézve, melyeknek tulajdonosai a politikai községek. Ezekkel szemben az állam, mely a megváltást keresztülviszi, határozottan más helyzetben van, melynek ki kell vonni a konzekvenciáit. A helyzet az, hogy mikor az állam a feudális jogoknak birtokát maga akarja megszerezni, lényeges különbséget kell tenni a magántulajdonosok és a politikai községek között. Oly lényeges különbséget, hogy a municipiumokkal szemben a megváltás jogosultsága is kérdés alá jöhet.

Mert akárhogy forgassuk is a dol-

got, a regalé akár városok, akár községek kezében nem egyéb, mint egy neme a közvetett adónak, melynek beszedésére ilyen vagy olyan alakban okvetlenül szükség van. Ha nem italmérési díjak czimén, hát más valamely czimen, de mindenesetre meg kell fizetnie a város vagy község lakosságának azt az összeget, mely eddig a regalé után folyt be aránylag a legkevesebb zaklatással.

Nagyon érthető és jogosult e szerint, hogy lassanként az országnak valamennyi érdekelt politikai községe mozgalmat indít a regalé-megváltási javaslat ellen és követeli, hogy a politikai községek vagy kivétessenek a törvényjavaslat intézkedései alól, vagy pedig teljes mértékben kárpóttassanak, ami egyébiránt szinte lehetetlen.

A szabad királyi városok memorandumát már ösmertettük. Erőteljes érveken nyugszik az még most is, miután a megváltási törvényjavaslaton némi méltányos módosításokat tett a parlamenti bizottság főleg az által, hogy a zárszámadási eredményeket fogadva el megváltási alapul, a kezelési költségeket az eredeti 20 száztóliról leszállította tizre. De most fölmerült a másik kérdés. Hogy miért éppen csak

a szabad királyi városok részesüljenek ilyen némileg méltányos elbánásban. Mért nem a rendezett tanácsú városok is, melyek körülbelöl ugyanazokra az argumentumokra hivatkozhatnak, mint az előbbieket.

Ebben az irányban is megindult immár a mozgalom és nem sokára hallani fogunk a rendezett tanácsú városok gyülekezéséről és fölterjesztéséről. Hallani fogunk erről, dacára annak hogy a regalé-megváltási törvényjavaslatot tárgyaló huszonegyes bizottság már eleve napirendre tért e városok érdekei fölött, elutasítva magától minden további engedményt, mely az államra nézve a regalé-megváltást súlyosabbá tenné.

Szó sincs róla, hogy ez a szempont is meg ne érdemelné a legkomolyabb figyelmet, de utoljára is, nincs kizárva, hogy maga a képviselőház más álláspontra helyezkedik a nem szabad királyi városok irányában, mint helyezkedett a bizottság. Annál kevésbé van ez kizárva, mert a képviselőház tagjai között nagy számarányt képviselnek az érdekelt városok követői, kiket a minden embert kötelező méltányosságon túl még a választó-kerületük iránti tekintet is vezet e nagyfontosságú kérdésben. Mert azzal tisztában lehet min-

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Az én esetem.

Nem tehetek róla: könnyitenem kell a lelkiismeretemen egy őszinte vallomással! El kell mondanom az esetemet!

A feleségem, aki — melleleg mondva — egy kissé szigorú asszonyosság az erkölcsök dolgában és nős férfiakban éppen nem szenvedheti a hajadonkori reminiscenciákat, itt áll ugyan a hátam mögött és — ha nem tekintek is hátra — tudom, érzem, hogy különben sugár szemöldök-ivei szigoruan rohannak egymásnak, ahogy tollam sort-sorra szánt a fehér papírlapon: de nem tehetek róla!

Haragját kockáztatva is el kell mondanom az esetemet.

Mert egy haragos feleség — hagyján! Az csak kibékíthető valahogy.

Hanem egy haragvó lelkiismeret.

Oh, az . . . az zajong, háborog, lázadoz mindaddig, míg csak nem könnyitünk rajta egy őszinte, töredelmes vallomással.

Ezért kell elmondanom ezt a történetet.

És el kell mondanom, elrettentő példájául minden füzfa-poétáknak.

És ha közülök bár egyet is sikerült ez őszinte vallomással a kasza-kapakerülés és Pegazus-nyergeléstől a krumplikapálás józanabb és mindenestire éltetőbb mesztárságához terelnem: ugy a saját magam kipelegézésére, melyet ezuttal elkövetek, bőven elnyerte jutalmát.

A hetvenes évek legelején történt K*-ban. Nem voltam már süvölvény legényke,

de nem voltam még nagykorú sem. Körvonalozva koromat: adósságot csinálhattam bármennyit, de ha esetleg valami váltót írok alá — törvény szerint még nem köteleztettem volna azt be is váltani.

E szép korban, a bajuszserkedés viruló tavasz korában, midőn az ifjonez csendes magányában ideáljáról ábrándozva, körmeivel rángatja, nyújtogatja orra alatt az egyes pehelyszálakat, hogy mielőbb tisztos bajuszalakot öltsenek: én Aeskulapiusz szolgálatában kevertem a mérget, gyurtam a pirulát és kentem vászonra a flastromok sokaságát, a szenvedő emberiség érdekében.

Bár a szenvedő emberiség érdekében kifejtett e foglalkozásomat jól díjazták: én ezt csak amolyan mellékesnek tekintettem és fő foglalkozásom mi lehetett volna más, mint a — szerelem!

— Ah, aáh! fogják sokan mondani, két-háromféle megnyújtott tónusból. Ön szerelmes volt?

Nos, igen, szerelmes voltam! Vagy nem tételezik fel rólam, hogy valaha az lehettem?

Nem állítom, hogy ez volt első szerelmem. Utolsó sem volt, ezt már határozottan tudom. De intenzívitasban vetélkedett ez akár az elsővel, akár a későbbiekkel és szentül meg is voltam akkor győződve, hogy a világ minden flastromát kenjem bár föl egy végnélküli vászonra, az sem leend képes szívem „sajgó sebéit“ begyógyítani.

Mert a szerelmes szívnek, kielégítést találjon bár, vagy nem: mindég van valami „sajgó sebé.”

Szerelmes voltam különben sokszerüen nyilvánult.

A méregkeverés öngyilkos eszméket keltett bennem; a pirula-gyuráskor eszembe jutott, mily borzasztó volna, ha az ő szívében annyi vetélytárral kellene osztoznom, ahány apró labdacskába majd én ezt a gyurmát osztom és a flastromok fölkenésekor mindig megsajgott az a bizonyos seb szívem rejtekén.

Szóval: bármihez fogtam, bármit cselekedtem, élénk fantáziám mindég és mindenkor csak őt hozta összeköttetésbe, mindenben csak őt láttam és ő nélkül „sötét, kietlen volt nekem az élet!”

De mindenesetre a legborzasztóbb volt minden gondolatom közt: hogy erőnek erejével költő akartam lenni.

Nem pénzköltő — ebben gyakorlati jártasságom volt — hanem igazándi, valóságos poéta, aki megénekelje az ő bájait, a lírai irodalom minden föllengző frázisával és elnyűtt közhelyeivel.

Azt akartam, hogy ne csak viszont szeressen, hanem büszke is legyen arra, hogy őt egy költő imádja, egy költő rajong érte és áldoz neki édes szerelmi versekkel a divatlapok velinjén.

Borzasztó gondolat — képes tiz redaktort az öngyilkosság karjaiba dönteni, ha egyszer tetté válik és versáradata megindul!

Pedig valóban tette volt.

Csendes magányom nem a bajuszpelyhek nyújtogatását, hanem kínos, keserves tollszár rágást látott, míg végre hosszas vajúdás után rim-rimre megszületett és elkészült egy egész vers.

Az első költeményem!

Egy igazi, valóságos, eredeti költemény, amelynek minden kifejezése, minden

den városnak képviselője, hogy egy kifosztott municipiumnak lakosságára nem számíthat többé, ha ily existenciális kérdésben ellene fordul.

Különbözik nem csupán ily kicsinyes tekintetek szólnak a mellett, hogy a rendezett tanácsú városok is megóvassanak a vagyonukból való kiforgatástól. A legnagyobb mértékben igazságtalan volna úgy venni a dolgot, hogy ebben az országban csupán a szabad királyi városok teljesítik azokat a kulturális szolgálatokat, melyekre a parlamenti bizottság súlyt fektetett. Egészen ugyanazon szolgálatokat végzik, ha mindjárt szerényebb körben és mértékben is a rendezett tanácsú városok, melyek közt egyesek semmivel sem állanak a szabad királyi városok mögött, sőt itt-ott tulszárnyalják emezeket. Hogy közeli példát említsünk, nagyon nehéz volna különbséget tenni H. M. Vásárhely és Szentés között. Az előbbi szabad királyi város, az utóbbi nem az, de azért a költségvetésében megtalálhatjuk kétségtelen adatokban, hogy aránylag legalább is mennyit áldoz kulturális célokra, mint szerencsésebb szomszédja.

És az sem áll, amit a miniszterelnök érvel fölhozott a rendezett tanácsú városok ellen, hogy azok nem teljesítenek állami funkciókat. Vajjon a rendezett tanácsú város nem szedeti-e be az állami közadókat, nem látja-e el a katonai ügyet, nem tart-e fenn rendőrséget, elemi és középiskolákat, kórházakat és szegényházakat?

E kérdésekre egy pillanatig sem lehet habozni a tényekből merített igentelős felelettel és éppen azért nem maradhat annyiban, amit a rendezett tanácsú városok sorsáról végzett a huszonegyes bizottság. Az országgyű-

szava saját agyam, saját érzelmeim szülőtte, visszatükrözője saját benső énemnek!

Aki ilyent soha nem irt, az sohasem lesz képes megérteni azt a lelkesedést, azt az örömet, mi szívemet eltöltötte, mikor muszáj az első szülőtte, bordázott velinpapíron letisztázva előttem feküdt az asztalon és újra meg újra elolvastam minden szavát, minden rimét, verssorát, hogy cseng-bong, míg végre minden betűje bevésődött az elmémbe — azt hittem akkor: kitörülhetetlenül.

És ime ma, annyi év után alig jut belőle eszembe 1—2 szakasz, hogy ide iktassam:

„Holdvilágos néma éjszakákon,
Mídon minden alszik, szendereg:
Ablakom felett, a lombos ágon
Egy madárka vigan csicsereg — —
Csendeser nyitom ki ablakom;
„Vajjon mit cseveghet?“ — hallgatom!“

„Oh, e kedves hangok hallatára
Kéblemet új érzés járja át —
Ittasultan, néma ámulattal
Hallgatom a kis madár dalát.
Pícziny ajka mintha mondaná;
„A szerelmet isten alkotá!“

És így tovább, ebből a tenorból vagy 10 versszak — megannyi apoteozise a szerelmnek . . . Az én szerelmemnek!

— Nagyszerű! Remek! kiáltottam föl, mikor az egészet könyv nélkül tudtam, felalá ugrálva szűk szobámban és csókokat hányva önmagamnak a veres kis fali tükréből.

Ha ez nem lágyítja meg a szívét, akkor köből kell lennie és akkor, utolsó fórumom a — méreg. A patkányok és szerelmes szivek legbiztosabb irtószere.

lésnek kötelessége lesz, hogy ezeknek a municipiumoknak is igazságot szolgáltatasson a regalé-megváltási törvényjavaslatban, melyet fölületesen és szűkeblűen csináltak meg, mint minden törvényjavaslatot, mely ennek a kormányának műhelyéből kerül ki.

A német hadsereg körében, mint jelentik, még mélyebbre ható oly intézkedések vannak küszöbön, melyek e hadsereg teljes felújítását célozzák. Vilmos császár egészen ki akarja küszöbölni hadserege köréből azt a stagnációt, mely nézete szerint abban az utóbbi években nyilatkozott s főleg el akarja háritani amaz akadályokat, melyek az új reformok behozatalánál az öregebb tábornokok körében észlelhetők voltak. A személyváltozások, melyek a hadsereg legfőbb köreiből csak néhány hónap óta történtek, oly nagyok, hogy az utóbbi tizenöt év alatt együttvéve még számszerűleg sem történt ily nagy változás. E hó 25 ikéig összesen 14 hadtest-parancsnok, 21 altábornagy, 21 vezérőrnagy, 77 ezredes vált ki a német hadsereg tetteles állományának köréből s kinevezetett: 7 tábornagy, 19 hadtestparancsnok, 39 altábornagy, 69 vezérőrnagy és 91 ezredes. E nagymérvű változásoknak az a következménye, hogy a német hadsereg ma pusztán egyetlen olyan parancsnokló tábornokot bir, aki 1870—71-ben hadtestet vezetett s ez György szász herceg és csak egy oly tábornok van, aki a francia háborúban hadsereg élén állott s ez: a szász király. Daczára azonban a nagymérvű változásoknak, az alantabb rangosztályokban az előléptetés esélyei rendkívül kedvezőtlenek, mert vannak a német hadseregben oly főhadnagyok, kik 18—19 éve szolgálnak s így ma 39—40 évesek. Minthogy majdnem két nemzedéken keresztül nem történt intézkedés, mely az alantabb rangosztályoknak legalább reményt nyújtott volna arra, hogy ha később is, legalább idővel még is elérhetik a törzstiszti állást, ennek megfelelőleg majdnem két generáció van a német hadseregben, mely teljesen meg van fosztva az említett előléptetésnek minden reményétől. Ennek következtében a német hadsereg körében most annak híre jár, hogy az idősebb századosok és törzstisztek körében oly tö-

Pillanatig sem kételkedtem, hogy bárhová küldöm be, a redaktor két kézzel kap rajta. Hitem rendületlen volt, hogy „hivatott költő“ vagyok, a legírjabb írói nemzedék egyik kiváló, tehetséges tagja.

Hosszas ingadozás után, rózsaszín borítékba zárva, utnak indítottam első zengémet Budapestre az Emilák „Családi Köré“-höz, ehez a kedves, jó „Családi Köré“-höz, mely mindenkor olyan melegen karolta fel a kezdő fűzfapoétákat és nevelte nagyra az ifjú óriásokat, kiknek munkáit díjtalanul közölhettem.

Elküldtem, elment!

Az ezt követő héten kétség és remény közt hányatot lelkem annyiféle fokán ment át az ellentmondó indulatoknak, ahány skálája csak az öröm és fájdalom kifejezésének együttesen van.

Majd a gyönyör láza fogott el, egy neme a betis álomnak, ha kiszineztem magamnak azt a képet, hogy költeményem megjelen a „Családi Köré“-ben; én megjelenek ő előtt és az ő ajkán megjelen az édes mosoly, a költő legszebb jutalmául.

Majd meg sötét kételyek gyötörtek és láttam szerelmes szívem első verszengését, ezt a kedves kis porontyot, egy profán „szerkesztői üzenetben“ visszautasítva, agyondorogolva, legszentebb érzelmeimet sárba tiporva.

És ő olvassa ezt az ünetet is és megjelenek előtte, kitalálja, leolvassa az arczomról, hogy az nekem szól és az édes mosoly helyett, mely fölemel az égbe: szánakozó vállvonogatással sujt le a föld porába.

meges nyugdíjazások fognak történni, amintre egyszerre még nem volt példa valamely hadsereg történetében.

Boulanger beszéde. Páris, okt. 27. A Boulanger tiszteletére tegnap rendezett banketten nyolczszázan vettek részt. Nevezetesebb esemény nem fordult elő. Boulanger beszédet tartott, melyben kifejté, hogy az ország ma beható és komoly reformokat óhajt és hogy az alkotmány revíziója keresztül vitetni fog. A kormány javaslata nemegyéb gunynál, megsértése és kihívása a közvéleménynek. A revízió, melyet az ország óhajt, az, mely a nemzetnek a souverénitás gyakorlását visszaadja. A revízió csak republikánus irányulhet. Meg kell teremteni a nemzeti köztársaságot, mely egyesítse magában a régi hazafias pártok valamennyijét és mely Franciaországnak békés uton vissza fogja adni helyét és dicső küldetését a nemzetek sorában.

Olaszországból. Róma, okt. 28. A kamarát november 8-ára hívták egybe.

Róma, okt. 28. A „Páris“ című lap hírével szemben az „Italia“ feltétlenül tagadja, hogy a kormány vagy egy bizottság Rómában Albánia ügyével foglalkozik. Az említett lap egyszersmind megczáfolja azt a hírt, mintha Skutariban egy olaszt letartóztattak volna.

Róma, okt. 28. A „Riforma“ kiemeli mindazon üdvözeteket, melyeket uralkodók és államférfiak Giers orosz külügyminiszternek küldtek, különösen a Berlinből, Rómából és Bécsből küldött üdvözeteket, melyek feltétlenül békés jellegűek és megfelelnek a liga hasonló irányának.

Az afrikai rabszolga-kereskedés. Köln, okt. 28. Az afrikai rabszolgaság kérdésében számosan látogatott népgyűlést tartottak, melyen az érsek, valamint a katonai és polgári hatóságok fejei is jelen voltak. A népgyűlés határozati javaslatot fogadott el, mely kijelenti, hogy a rabszolga-kereskedés elnyomása valamennyi keresztény állam közös kötelessége. Különösen kötelessége a Congo-államnak, Angliának és Németországnak, hogy

De végre eltelt a hét és mikor remegő kézzel boatottam szét az akkor érkezett „Családi Köré“, ott — a legelső lapon — ah — igen, ott volt az én költeményem — — —

Ott volt, teljesen, csonkittatlanul, alatta kinyomatva a nevem és a rózsaszín borítékban egy hizelgő szerkesztői üzenet, hogy egyébkor is, mindenkor szívesen látnak.

Ha Emilia ő nagysága ott van, nyakába borulok kitörő örömben. De ő Budapesten volt, be kellett hát érnem azzal, hogy a lapot fenn lobogtatva, kétszer-háromszor polka lépésben kötüllettem a szobámat, mindég szemmel tartva a verset és alatta a nevemet, nehogy valami bűvös varázslat lefújja onnan.

S hát ez a repeső öröm, mikor legközelebb látogatást tettem ő nálánál!

. . . Beléptem, átléptem szobája küszöbét, nem félénken, bárgyan földre szegezett szerelmes szemekkel, hanem sugárzó tekintettel, mint diadalmas hős, mint a Rubikont átlépő Cézár.

Tekintetünk találkozott . . . Két fényes sugár, egymást keresztező. Ajkán megjelent az édes mosoly, éreztem puha kis kezének gyöngéd szorítását és — valóssággal lubiczoltam a „gyönyör és üdvözlengerében . . .“

Egy hétig, egy egész hétig kényszerint duskálodhattam a saját dicsőségemben és rágódhattam amaz édes mosoly, ama gyöngéd kézzel emléken. Teljes hét napig zavartalan élveztem diadalomat és hittem magamról jogszerint, hogy költőnek születtem.

az elkerülhetetlen harcot fölvegyék és érelyesen keresztülvigyék. A határozati javaslat egyuttal bizalmat fejez ki az iránt, hogy a birodalmi kormány a német lobogó becsületét és a német érdekeket hathatósan meg fogja óvni.

Ujdonságok.

— október 29

Szegedi vasutak.

I.

Szegedre érkezik

Budapest felől.

Személyvonat 12 óra 58 perc éjjel. Gyorsvonat 4 óra 59 p. d. u. Személyvonat 1 óra 5 p. d. u. Omnibuszvonat 7 óra 29 este. Villámvonat 7 óra 21 p. regg. (Csak kedden és szombaton)

Nagyvárad felől.

Személyvonat 6 óra 20 p. este. Vegyesvonat 7 óra 4 p. regg.

Arad felől.

Személyvonat 6 óra 30 p. d. e. Személyvonat 9 óra 14 d. e. Vegyesvonat 9 óra 18 p. e.

Temesvár felől.

Személyvonat 1 óra 22 p. éj. Gyorsvonat 11 óra 1 p. d. e. Személyvonat 1 óra 51 p. d. u. Omnibuszvonat 8 óra 24 p. este. Villámvonat 7 óra 16 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Szabadka felől.

Vegyesvonat 7 óra 16 p. regg. Személyvonat 4 óra 18 p. d. u. Személyvonat 8 óra 10 p. este.

Szatymaz—Szeged.

Szatymazról ind. 7 óra 42 p. regg.

Szegedre érke. 8 óra 28 p. regg.

II.

Szegedről indul.

Budapest felé.

Személyvonat 1 óra 40 p. éjj. Omnibuszvonat 4 óra 55 p. regg. Gyorsvonat 11 óra 9 p. d. e. Személyvonat 2 óra 18 p. d. u. Villámvonat 7 óra 22 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Nagyvárad felé.

Vegyesvonat 10 óra d. e. Vegyesvonat 5 óra 30 p. d. u.

Arad felé.

Személyvonat 5 óra 15 p. d. u. Személyvonat 8 óra 16 p. Vegyesvonat 1 óra 52 d. u.

Temesvár felé.

Személyvonat 1 óra 23 p. éjjel. Omnibuszvonat 5 óra 5 p. reg. Gyorsvonat 11 óra 5 p. este. Személyvonat 1 óra 30 p. d. u. Villámvonat 7 óra 26 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Szabadka felé.

Személyvonat 7 óra 50 p. regg. és 11 óra 44 p. d. e. Vegyesvonat 8 óra 30 p. este.

Szeged—Szatymaz.

Szegedről ind. 6 óra este.

Szatymazra ér 6 óra 41 p. este.

Gőzhajók.

Fölfelé.

Szegedről Szolnokra ind. vasárnap és szerdán reg. 5 órakor Szolnokról Szegedre ind. kedden és szombaton regg. 5 ó. Szentesről Szegedre kedden és szombaton reggel 10 óra előtt nem.

Aztán az ördög vezette lépteimet a kaszinóba, a következő vasárnapon.

Bementem a terembe, megrendeltem feketekávémat s hogy a vizitelésig az idő teljék, kezembe vettem az „Üstökös“ épp akkor érkezett legújabb számát.

Gépiesen bontom szét a lapot és tekintek bele. Gondolataim a kedvesnél kalandoztak, „ő nála!“

De mi az... Most valóban csak álom... annak kell lennie! Hiszen mi is lehetne egyéb?

A kanál kiesett kezemből és kárörvendő kacajként, csörömpölve zörrent meg a csészében, melynek fekete leve kicsapott medréről.

Fekete betűk — megannyi apró ördög — gunyos fintorral vigyorognak felém...

A „Csudabogarak“ és „Pegazusi rugaszkodások“ rovatában ott látom a versemet. Azt a költeményt, mely előtte való vasárnapon a „Családi Kör“ homlokát ékítette...

Ott látom ilyen formán:

„Holdvilágos nyári éjszakákon
Mídon minden alszik, szendereg:
Ablakom felett, a lombos ágon
Egy madárka vigan csicsereg —
Csendesen nyitom ki ablakom,
„Vajjon mit cseveghet?“ — hallgatom.“

És alatta a nevem és mellette csillag alatt e megjegyzés: „Ha minden aludott és szendergett: hogyan lehetett a kis madárka és a költő ébren?“

Hah! hogy elborult, elsötétült egyszerre boldogságom ege!

Kétségbeesve csaptam homlokomra.

— Persze, persze, nem lehattunk ébren,

Lefelé.

Szegedről Zimonyba vasárnap és csütörtökön reggel 6 órakor.

Szegedről Titelbe vasárnap, kedden, csütörtök és pénteken reggel 6 órakor.

Zimonyból Szegedre hétfőn és pénteken délelőtt 12 órakor. Titelből Szegedre vasárnap, hétfőn, szerdán és pénteken a szlankaméni csatlakozó hajó megérkezése után. Éjjeli álmás: Török-Becsse.

Török-Becséről Szegedre hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton 6 órakor reggel.

Tájékoztató.

Október 31. Katonai utóállítás (sörházi laktanya.)
November 1. Tóth János siremlékének beszentelése. (Belvárosi temető.)

— Kállay Albert főispán ma délután Szabadkára utazott, ahonnan csak csütörtökön tér vissza Szegedre.

— A közigazgatási bizottságból. A közigazgatási bizottság péntekről félben maradt ülését ma délután tartotta meg. Pár adóügyi főlebbezésen kívül a kir. ügyész lapunkban már közölt jelentése olvastatott föl. Továbbá a tanfelügyelő és az államépítészeti hivatal főnöke jelentette be, hogy nincs jelenteni valója.

— Halottak napján. A főgymnasium ifjusága a belvárosi temetőben november 1-én délután fél 3 órakor kegyeletes ünnepélyvel emlékezik meg az elhunyt tanárokról, akiknek ezen alkalommal új közös sirjuk is felszenteltetik. A kegyeletes gyászünnepély szavalattal és gyászdalok éneklésével lesz egybekötve. A felsővárosi temetőbe pedig az eddigi szokástól eltérőleg november 2-án reggel fél tíz órakor vonul ki az ifjuság, hol Dugonics siremlékét beszéd tartása mellett megkoszoruzza.

— A reformáció emléknapja. Október hónap utolsó napján, 31-én lesz 371 éve, hogy Luther kiszegelte 97 tantételét a württembergi vártemplom kapujára. Ezt az évfordulót a szegedi ref. egyházközség is kegyelettel ünnepli meg. Az ünnepi isteni tiszteleten Sulyok István segédlelkész fog alkalmi szónoklatot tartani.

— Az ártézi kut vízbősége. A budapesti sugárut és Tisza Lajos-körut összeközelítésén lévő ártézi kut vízbőségének mérését most végzi a mérnöki tisztség. A normál

ha minden alszik. Hogy is nem jutott ez nekem az eszembe?

Mert tény, hogy mindenben én is benn foglaltatom, de meg az a kis madár is.

Szerencsétlen kis madár! Miért nem tekintem ki a nyakadat még tojás korodban, hogy nekem szenderegve ne csicsereghess! Kétségbeesésem határtalan volt.

Hazét megtudják: névetség, guny tárgya vagyok örökre.

És mindez hagyján! Hanem ha ő megtudja: mi lesz akkor?

Egy névtelen, semmitmondó imádó még megjárja.

Hanem egy nevétség, egy olyan, ki fölött most az egész világ kaczag — nincs nő, ki az ilyentől szánakozó megvetéssel ne fordulna el.

Pedig megtudja. Okvetlenül megtudja. A kaszinóba jár az egész város intelligenciája és egy olvassa bár el azt a famózus „Üstökös“, annyi, mintha mind olvasta volna.

Félénken tekintetem körül, vajjon nincs e már is ott valaki, ki csak azt várja, hogy én letegyem, nyomban felveendi ezt a gyászos lapot.
Senki sem volt ott. Egyedül, egészen magamra vagyok a nagy teremben és ahogy erről megbizonyosodtam: merész elhatározás fogant meg az agyamban.

Ellopom az „Üstökös“. Zsebre vágom, elviszem és minthogy a városba csak ez az egy példány jár, soha senki nem tudja meg szégyenemet.

A kétségbeesés diktálta ezt a gondolatot és én — tolvaj lettem.

vízbőség szerződésileg 200 köbméterben van megállapítva naponta. Ezen felül minden köbméterért 10 forint külön tantiéme jár Zsigmondynak. Tizenöt nap vízmenyiségének átlaga fogja megadni a tiszteletdíj mértékét, mely az eddigi mérések szerint meglehetősen magas lesz. A legújabb mérés szerint az ártézi kut naponta 567,12 köbméter vizet ad. Ha ez az átlag, akkor a jutalom majd 4000 forintra rug.

— Adótanulmány. Régi dolog, hogy az egész országban Szegeden van legmagasabb fokra fejlesztve a megadóztatás művészete a többi városok rendszerint ide fordulnak tanulás végett. Legutóbb Ujvidék város tanácsa kereste meg a szegedi hatóságot, hogy tanulmányozás végett engedje át a behozatali vámokról (városi fogyasztási adópótlék) szóló szabályzatot, minthogy ők is be akarják fogadni ezt a hatásos rendszert.

— Birói kinevezés. A király Fogler Bélát, a szegedi kir. törvényszék egyik legképzettebb és munkásabb jegyzőjét albíróvá nevezte ki a makói kir. járásbíróshoz.

— Bódogh János gyorsírási tankönyve. A vallás- és közoktatásügyi miniszterium f. évi okt. 3-án 36,970. számú rendeletével Bódogh János szegedi táviró tiszt és gyorsírástankönyvét a középiskolák figyelmébe ajánlotta, s miután eddigelé ez a kitüntetés ezen a téren csupán Bódogh tankönyvét érte, fennálló törvényeink értelmében pedig az iskolai tanításnál csakis e mű használható. Bódogh János 14 év óta tanítja a gyorsírást Szegeden, műve tehát nem csupán alakilag, de szellemileg is helybeli termék s ez az oka, hogy jöideig küzdenie kellett neki a szakemberek közönyével, de a művet alkotó életrevaló eszmék annyira praktikusak és a magyar nyelv szelleméből folyók, hogy ez a siker és elismerés nem maradhatott el.

— Kataszteri helyszínelés Tápén. A szomszédos Tápé előjárósága értesíti a vá-

Elloptam az „Üstökös“, az az egyszerűen zsebre vágtam és még feketémet sem fizetve ki ellohoztam a kaszinóból.

De még ezután két hétig úgy jártam-keltem bűnöm tudatában, nyomott kedéllyel, sötét gondolatok közt, örökös remegésben, hogy a kaszinó talán megreklamálja az Üstökös elmaradt számát.

Nem reklamálták meg és nem is tudta meg senki a szégyenemet, úgy hogy néhány hét múlva bátorságot vettem magamnak ő előtte ismét megjelenni.

Hanem az „üdv és gyönyör tengerében“ való zavartalan lubiczkolásnak alaposan vége volt mindenkorra.

Örömem és boldogságom soha nem lehetett zavartalan, mert a háttérben mindig tüzes pallosként tünt föl előttem az „Üstökös“ lángfarka, amelyről gunyosan vigyorogtak felém a rajta lovagló gnómok és szegény ördögök.

Én is ilyen szegény ördög voltam, mert untalan üldözött saját bűntudatom, míg csak ez önkényes vallomással nem könnyítettem a lelkiismeretemen.

Ime, elbeszéltem az esetemet, elrettentő példájául minden füzefapóttának!

És ha elmondásával bár egyet közülök sikerült a kaszakapa-kerülés és Pegazusnyergelésről, a krumplikapálás józanabb és mindenestre éltetőbb mesterségére terelnem, úgy ez önmagamon elkövetett kipelengézés bőven elnyeri jutalmát.

Bánfalvi Lajos.

rost, mint földesurat, hogy a kataszteri helyszínelési munkát a tápéi réten megkezdve, legközelebb folyamatba vétetett.

— **Az anya büne.** Rut büneséről tettek a tanyáról följelentést. Egy bukott vén leány ellen emelik azt a súlyos vádat, hogy szégyenét elrejtendő, a legbrutálisabb módon előlte magzatát. A rendőrség megindította a vizsgálatot. Ma hallgatták ki az irtózatos bünnel vádolt leányt, Farkas Veront, aki utóbb vadházasságra lépett egy tanyai Veréb Jankóval. A leány tagadja a bűn elkövetését és azt kérdezi: ki látta a gyermekét? Neki nem volt gyermeke. A tanuk ellene vallanak.

— **Lóvá tett város.** Az ismeretes, okszerű gazdasági ténykedések közül való. A szenátor ur sok egyéb vállalkozásai közepette ráér olykor egy kis lócsiszárkodásra is. Az összes lóvásárlók közül a várost legkönnyebb lóvá tenni, mint a példa mutatja. A szokott lóvásárló kommissió utnak ered Szabadkára lovat venni. A véletlen úgy akarja, hogy egy harcziás hangzásu nevű szegedi kupecz által árult paripán akadjon meg a szeme. Hamarosan nyélbe ütök a dolgot, nem is igen alkuszna a borsos árból. Mikor aztán a paksusba belépillantának, nem kis álmétkedással tapasztalják, hogy a derék paripa szörnyen állhatatlan természetű egy állat. Alig pár nap előtt került ama bizonyos szenátor urtól a kupecz kezére. Hát hiszen ha az a szóban forgó ló beválik, megéri a pénzt, ám vétesse meg a várossal a szenátor ur: de minek hiába való költséget okozni a szabadkai utazgatással a városnak, mikor azt itthon is ép oly jól lóvá lehet tenni.

— **A torna-egylet.** Az egyleti élet téle rendezés fel szokott pezsdülni egy kevésbé. A torna-egylet választmánya holnap, 30-án ülést tart az egylethelyiségében a téli programok megállapítása végett.

— **A kataszteri munkálatok másolatai.** A pénzügyminiszter körrendeletben utasította a hatóságot, hogy mindazon érdekelt magánfelek tájékozása végett, akik a kataszteri felmérési térképekről és egyéb kataszteri munkálatokról másolatokat óhajtanak beszerezni: tegye közhírré, hogy hol és mily feltételek és díjak lefizetése mellett juthatnak hozzá. A tanács legközelebb nyilvánosan, a lapok után is figyelmeztetni fogja az illető érdekelteket, hogy ezt a pénzügyminiszteri hirdet-

ményt akár a városi térképtárban (Bérház, második emelet), akár a földadónyilvántartási hivatalban megtekinthetik.

— **A városok regále-tiltakozása.** A törvényhatósági városok f. hó 24-én tartott országos értekezletében a regále javaslat ellenében elfogadott emlékiratot két nyomtatott példányban a szegedi tanácsnak is megküldötték az intézők. Szeged tudvalévőleg nem vett részt ebben a külön érdekeivel ellentétes agitációban.

— **Tánczestély.** A szegedi iparos-ifjak képző és segélyző-egylete 1888. évi november hó 3-án saját helyiségében segélypénztára javára táncz-estélyt rendez. Belépti jegy személyenkint 40 kr. Jegyek előre válthatók Gál testvérek, Fullmann és Walter kereskedésében, Demján József és Kovács Mihály üzletében és az egylet helyiségében. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtatnak.

— **A tolvajok és zsebmetszők albumából.** Ezt az érdekes albumot a fővárosi rendőrség adja ki. Már két kötet van a rendőrség könyvtárában belőle. Az országos zsebmetszők, tolvajok, betörők s egyéb jómadarak vannak bemutatva a két kötetben. Az új belvárosi rendőrbiztos Temesváry Imre első fogása: egy Goldschmidt Mór nevű pesti jómadár benne van ebben a gazkompaniában. Biográfiája igen röviden, de érthetőn van ismertetve: zs. m. (zsebmetsző) 3 sz. b. (háromszor büntetve.) Ez a jómadár Szegeden telepedett le s mint irnok, alkalmazást nyer W.-né cselédszerző asszony üzletében, aki alkalmazta bizonyítvány nélkül. Könyveket hamisított, így jött a rendőrség a nyomára. S ha a megindított vizsgálat nem fog a kívánt eredményre vezetni, a veszedelmes embert eltoloncolják illetőségi helyére.

— **Kataszteri költség.** A belügyminiszter egy ma érkezett leiratában jóváhagyta a közgyűlésnek azon határozatát, melyben a kataszteri helyszínelési birtok valószínűsítés munkálatokra az utazási- és rapidj-alapból fedezetül 400 forint jelöltetett ki.

tessék, — kell hogy meghaljon. Tíz év óta vágyódtam én, barátaim e nap, ez óra után — tíz hosszú, szomorú év óta, — és most itt van a jutalom. Saját leányom is csodálkozott azon, hogy ismét olyan jelmezbált rendeztem, mely tíz év előtt oly szomorúan végződött. Határozott szándékkal tettem ezt és elértem célomat. Tudtam, hogy a bosszualló végzet odahajtja a gyilkost, arra a helyre, ahol áldozatát megfojtotta.

— Így történt ez Ferrier kisasszony-nal. A visszatérés igazságos. Itt, e helyen, hol szeretet nőmet megfosztá életétől, itt adom át az igazságos, megérdemelt büntetésnek. Törvényszolga, tegye kötelességét! Hurcolja el a gyűlöletes teremést a börtönbe.

Ferrier kiasszony vad mozdulattal ugrott fel és ellenszegülésre készült.

— Bizonyítsa be! — kiáltá sápadt ajkakkal és tágra nyílt szemekkel. — Ön mindig gyűlölt és most vad gyűlöletében meg akar semmisíteni. Ah, de az ön bukásának órája is közel van. Az okmány! Hol van lady Molyneux? Látnom kell őt. Akarom — nála van. Ki mondja meg neki, ha én nem mondhatom?

Lady Molyneux azonban, ki nagyon jól tudta, hogy az Alcoveban tragikus jelenet fog lejátszódni, jobbnak tartotta a herceggel egy lugasba vonulni és vele enyelegni. Nem hallotta tehát, hogy hijják.

— Mondja meg lady Molyneuxnak, hogy mivel vádol a gróf, kiáltá Ferrier kisasszony szenvedélyesen; ő segítségemre lesz, hisz oly soká és oly hűen szolgáltam.

E pillanatban néhány alak lépett hozzá és habár örült kétségbeeséssel védekezett, pár

— Ritka vad. A város jegyzői karának egyik főkorifeusa, aki a penna mellett a fegyvert sem ügyetlenül kezeli, tegnap egy u. n. arany-szalont kát kapott puská végére s szerencsésen le is sikerítette. A Szeged környékén emberemlékezet óta elő nem fordult ritka, szép példányt a szerencsés nimród kitömvé a szegedi múzeumnak ajándékozta.

— **Korcsolyázó-egyleti gyűlés.** A szegedi korcsolyázó egylet múlt vasárnapra hirdetett közgyűlése, a megjelent tagok elégtelen számánál fogva nem volt megtartható s ez okon a gyűlés jövő vasárnap, f. évi november hó 4-ére d. e. 11 órára (a belvárosi kaszinó helyiségébe) tüzetik ki; melyre az egyleti tagok azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy ezen közgyűlés az alapszabályok 8. §-a értelmében tekintet nélkül a megjelenő tagok számára határozatképes lesz. Tárghely az elmúlt évi számadások felülvizsgálása, fölmentvény megadása iránt határozat-hozatal; elnök és választmányi tagok választása; indítványok.

— **A kis piktor művészi köruton.** A kis piktor-inas nagy művészi erőt érezvén magában, nem várhatta be a segédde-avatás hivatalos tényét: megszökött Makóról s Szeged felé vette művészi körútját. Persze, mint aféle kezdő művészhez illik, gyalog kezdte meg pályafutását s az első állomása Uj-Szeged volt. Itt házról-házra járva ajánlatta művészetét: tud piros angyalokat, rózsákat, tulipántokat festeni a szoba menyezetére. Kovács Jánosné a paradés szobáját régen akarta már telefestetni viritó rózsá bokréttákkal. A kis piktor felfogatta, aki megcsinálta a bokréttákat s ellopta a Kovácsné 8 frt 50 kr-át és egy ezüst óráját. A kis művész „körútjában“ erre folytonossági hiány állott be, amennyiben Temesváry rendőrbiztos elfogta.

— **A kegyelet munkája.** Halottak napjára megkezdte már a közönség a kegyelet munkáját. A koszoru s virágvásár napok óta tart. A virág-piaczon garmadákban feküsznek a koszoruk s a temetőben is megkezdtek a sírok gondozását. Több új családi sírboltot szentelnek föl az idén. Ezek közt van a Zombory-féle, melyet Gárgyán Márton jó hírnevű kőfaragó és dísztemetkezési intézete készített.

— **Előléptetések a 46. gyalogezredben.** A novemberi előléptetések alkalmával a helybeli 46. gyalogezrednél Mendra Ferencz és Milicic Gergely II. oszt. kapitányokat I. oszt. kapitányokká, Aigner Theodor fő-

pillanat mulva meg volt kötve és ártalmatlanná téve. Hangosan kiabálva bizonyítgatta ártatlanságát; ekkor szeméi hirtelen a tükörbe tekintettek; kimondhatatlan irtózat kifejezése rajzolódott arczán és szavai elhaltak ajkain. Ellentállás nélkül engedte magát elhurcolni.

Lady Gwendoline természetesen tanuja volt az alcove-jelenetnek. Lancelot Marchmont, karjára támaszkodva lépett be oda és a többi vendégek mintegy önkénytelenül nyitottak neki utat. Hirtelen összerázkódott. A visszatérés ténye megkezdődött — a francia nő kegyelmet esdve hevert atyjának lábánál.

Lady Gwendoline mind sápadtabb lett. Nagy barna szeméi kimondhatatlan félelmet árultak el; ajkai rángatództak, egész testében megrezzent, midőn atyját a gyilkosnő-hoz beszélni hallotta, Lancelot is mélyen meg volt rendülve; mert habár idegen volt és e házban és annak történetéről mitsem tudott, a gróf szavai most már eléggé beavatták. Szegény Gwendoline! Nem csoda, hogy a szomorujátékokat nem szerette és hogy történetét nem akarta neki elmondani.

Gyöngéd részvétellel tekintett a leánynak sápadt arczába és szelíden támogatá karjával. Gwendoline a francia nő jóslatából atyja tönkrejutását illetőleg mit sem látszott érteni, ő most csak anyja borzasztó sorsára és ama megmérhetlen kínokra gondolt, melyeket atyjának anyyi éven szenvednie kellett. De Lancelot hallotta ama megjegyzést és megfigyelte volt a pokoli arczkifejezést, melyekkel a francia nő szavait kísérte. Érezte, hogy a szavak nem lehetnek jelentőségek nélküliek.

Győzelmes szerelem.

Angol regény. 17. folyt.

Fordítja: K. L.

— Legyen irgalmas! Nyögte szánalmasan. Oh hallgasson, hallgasson, ne mondja meg nekik, hogy vétkecs vagyok. Miért akarja nekem tulajdonítani e bünt, holott úgy szerettem önt! Legyen nagylelkű. Hallgasson meg. Hajoljon le hozzám. Itt van az okmány, susogta, itt van, vegye és szabad lesz mint a szálló madár. Küldje el e bémész népet és bocsásson el innen. Nem kívánok öntől egyebet, csak hogy bocsásson el és kezébe nyomta a pergament lapot.

De a gróf, bár a szabadító okmány kezében volt, nem hallgatott szavaira, hanem kimondhatatlan utálattal tekintett a lábánál térdelő nőre.

— Az égre, viszonzá gunyosan minő értelmök lehetnek az ön kedélyére nézve e szavaknak? Irgalom! Az én szivemben nincs többé irgalom. Kihalt az, midőn meggyilkolták nőmet. Nem asszony, az ön számára nincs szivemben az irgalomnak egy szikrája sem. Az ég rá a tanum, hogy ön iránt soha a legcsekélyebb igazságtalanságot sem követtem el és ön mégis házamba tört és vad kegyetlenséggel semmisíté meg, a mi nekem a legdrágább volt. Vannak gyilkosságok, melyeknél szánalommal viseltetünk s gyilkos iránt, midőn a szenvedett sérelem befolyása alatt az egyik örült ingerültséggel lesújtja a másikat, hogy azután felemészse a késő bánat.

— Ily gyilkos iránt szánalommal kell viseltetnünk. De a tigris sziv, mely hidegvérű kegyetlenséggel öl, kell, hogy üldöz-

hadnagyot II. oszt kapitányná, Becker Gyula, Blechsmied Ferencz, Autzner János, Koflehner Henrik és Hess Viktor tiszthelyetteseket hadnagyokká léptette elő a király.

— **Szeged halottjai.** A lefolyt héten bejelentett halálesetek a következők: elhaltak a belvárosban Freyburger István 19 éves, Lengyel Vilma 25 éves, Fodor Rozál 22 éves, Dobó József 8 hónapos, Weisz József 3 éves, Szántó Teréz 5 hetes, Mandigy Anna 57 éves. Felsővárosban: Tóth Julis 38 éves, Dolecsko Katalin 84 éves, Lippai János 27 éves, Palatinus János 1 hónapos, Gombos Antal 79 éves, Csuri Viktor 50 éves, Farkas István 3 és fél éves, Csorba Teréz 98 éves, Steinhardt Borbála 83 éves, Kiss Pál 2 és fél éves, Gavallér János 1 éves. Rókusban: Sebők Julis 6 éves, Mandász Teréz 5 éves, Kalcsó József 4 napos, Schönberger Paulina 32 éves, Jójárt István 1 éves, Szabó Erzse 2 éves, Mandász András élt 8 órát, Farkas József 3 éves, Gál Rozál 70 éves, Bokor Antal 48 é., Berta Etel 20 é. Alsóvárosban: Ágocs István 1 és fél éves, Barna József 63 éves, Bellák Rozál 6 hetes, Berta István 3 hónapos, Bakos Veron 24 éves, Bozóki Teréz 8 éves, Császár Mihály 3 hetes, Csezevicz Augusztina 4 és fél éves, Csernák Teréz 11 napos, Csonka Pál 21 éves, Dobó Mari 12 éves, Farkas Mátyás 72 éves, Farkas Anna 3 hónapos, Farkas Ersze 43 éves, Farkas György 5 hónapos, Jójárt Antal 20 éves, Handza Anna 70 éves, Kánya Mari 8 napos, Katona Viktor 6 hónapos, Makra Vincze 6 hónapos, Nagy Veron 2 hetes, Trinka János 2 hetes, Szekeres Mátyás 2 és fél éves, Sipos Antal 6 és fél éves, Varga István 8 éves, a kórházban: Szirovicza Teréz 80 éves, (szegedi). Havedics Pál 73 éves, (T Becsei). Trescsó Anna 52 éves, (Detvai). Réh Lajos 32 éves, (szegedi). Inoka Zsuzsanna 44 éves, (dorosmai). Kis-pál József 18 éves, (szegedi). Jóó Károly 70 éves, (bágyoni). Kismarton Antal 88 éves, (Szeged).

A sürgöny.

— Szökevények. —

Rogyó lábakkal ténfergett be a rendőrbiztoshoz a sürgöny-szolga:

— Kérem egy sürgöny.

Azt kérdezte magától, mi jelentősége lehet ama okmányoknak, melyről a gyilkos nő beszélt és föltette, hogy megvédi Gwendolinet, ha veszély fenyegeti.

A vendégek irtózáttal vonultak vissza, midőn a gyilkosnőt kivezették. Senki sem kételkedett bűnösségében. Lady Gwendoline pedig oda lépett atyjához és halkán így szólott:

— Oh, atyám, eddig sohasem tudtam, mennyit szenvedtél!

— Még most sem mérlegelheted eléggé fájdalmam mélységét! — felelte a gróf. — De jöjj gyermeke, az igazságnak még egy szolgálattal tartozom.

Maga után vonta leányát a tánczterembe, hol lady Molyneux után tudakozódott:

VIII. Fejezet.

A vendégek körülfozták a gróft és szerencsét kívántak neki a gyilkosnő leleplezéséhez. A gróf köszönve intett anélkül, hogy megállott volna, folyton előre haladt lady Molyneux után tudakozódva; végre egy vendég, ki a ladyt a herczeggel a lugasban látta, értesíté az előbbi, hogy lord Morton keresi.

Mosolyogva szorítá kezét keblére, hol a pergament elrejtve tartá. Bármennyire igyekezett is Ferrier kisasszony, hogy urnőjét elárulja, ehhez kevés kilátása volt, mert a lady ama pillanattól fogva, melybe tudomására jutott annak, hogy az okmány veszélyben van, biztos fedezet alá tudta hozni.

Ő Ferrier kisasszonytól, ki eddig nagyon is kész eszköze volt, félni kezdett és nagyon örült, hogy most oly szép szerével, Lord Morton segélyével megszabadult tőle.

A biztos átveszi a táviratot. Rogyó lábu sürgöny-szolga borra való nélkül távozik. Rendőrbiztos viszi a sürgönyt a kapitányhoz s annak a következő pikáns izü tartalma ünnepélyesen konstatáltatik:

„Ubriczki Francziska 18 éves ma megszökött hazulról. Szeged felé megy a 18. sz. vonattal, kérem letartóztatni lovagjával együtt. Ogjas.“

A sürgöny Becskerekről jött, természetesen, hogy a szökevény is Becskerekről jön erre. Okoskodott a biztos és elálta a pályaház perronját.

A rendes időben berobog a 18. vonat. Éles szemmel vizsgálja a napvilágra kibujó utasokat.

Élénk, piros arczu, szép leány ugrik ki egyik III. oszt. kupéból. Utána egy tagbaszakadt, bika nyaku, nagy husos képü legény, kenderszőke bajuszsal. Egy törpe Herkules, nagy sötét szemekkel. A karját nyújtja a leánynak. S megindulnak kifelé.

A biztos elébök toppan.

— Kérem, nagysád, maga Ubriczki Francziska, tessék velem jönni.

A nő végig néz a potrohban, sarkantyus uron:

— Aztán miért? Kicsoda ön?

— Én a rendőrbiztos vagyok. Nagysádat keresik hazulról. Kérem, jöjjön velem.

Ekkor előlép a robosztus, hentes-alak s kijelenti, hogy kedve volna ugyan a rendőrbiztos urral ujjat huzni, de kíváncsi, miért hurczolják őket a kapitány elé.

Egy félóra mulva a kapitány előtt állott a szökevény szép leány:

— Nagysád tilosban jár, — kezdi a kapitány — szökik? Mi?

A szép leány lesüti a szemét:

— Igen is.

— De papája nem tud róla.

Élénken tiltakozik a leány:

— Oh, igen is!

A rut, tagbaszakadt Romeo orra és füle lángvörös színben ég.

— De kár — susogta gyöngéden — hogy kellemes együttlétünket így megzavarják; de mivel a ház ura jelenlétünket óhajtja, az udvariasság is megköveteli, hogy kívánságának eleget tegyünk, a jelenlegi körülmények között pedig annál inkább, mivel egy ember iránt, ki gazdagsága és büszkesége magasztáról oly hirtelen alászállni készül, kettős figyelmet kell tanusitanunk.

— Őn igazán nagylelkü, lady Molyneux, felellé a herczeg, megszorítva a kis kezét, mely karján nyugodott.

— Tehát önnek még mindig lady Molyneux vagyok, kedves herczeg? Sokan úgy találják, hogy Violette szép név és én igazán örvendenék, ha ön így szólitana — mondá a lady, ingerlő mosolylyal nézve a herczegre.

— Kedvesem — felelte a herczeg, mi-helyt eljegyzésünk nyilvánosságra jutott élni fogok e jogommal, és ön engem majd Reginaldnak fog nevezni, kedves, bájos Violette!

— Lássá, ez már tetszik nekem, felelte a lady, megszorítva a herczeg kezét. De bizza csak reám, kedvesem, hogy eljegyzésünket nyilvánosságra hozzam, csak kedvező alkalomra várok, és az, reményilem, nem soká késik. Minő várakozásteli izgatottságon látszik mindenki lenni. Reményilem, hogy nem történt valami kellemetlen dolog. De látta ön, milyen vadul néz ki az a szegény gróf! Neje halála után sohasem volt többé a régi!

Igen, igen, nagyon megváltozott, mondá közönyös hangon a herczeg, mert azok iránt, kiknek szerencséje letünőben volt, nagyon kevés érdeklődést mutatott.

A bíró hihetetlenkedik:

— No, csak vallja meg az igazat S ki-vel szökött?

A fiatal leány szemlesütve mutat a rut, de hatalmasan izmos legényre, aki végre közbeszól:

— De kérem, végre is, tessék megmagyarázni, hogy kerüünk mi ide?

A kapitány fölveszi a sürgönyt:

— Itt a sürgöny, mely önök után küldetett...

— Kicsoda?

Nézik az aláírást:

— „Ogjas“ van aláírva! szól a rut Romeo s elkezd gondolkozni! Ogjas, Ogjas, nem ismerjük.

S amint találgtják, hogy kicsoda az az „Ogjas“, a rut Romeo egyszer csak a homlokához üt s fölkiált:

— Ogjas, tessék csak ezt visszafelé olvasni:

A kapitány olvas:

— Sajgó....

— Megvan! kiált a szép leány.

— Hát kicsoda ez? kérdi a bíró.

Dühösen szoritja össze az öklét az izmos legény:

— A vetélytársam!

Irodalom.

Ügyvédi naptár 1889-re. Gazdag tartalommal és díszes kiállításban jelent meg Légrády testvérek kiadásában az 1887-re szóló ügyvédi naptár. Mindazt tartalmazza e jegyzék-naptár, ami ügyvédek érdekelhet és el van látva napló részével is. Az aranyozott kötésű naptár ára 1 frt 40 kr.

Vértési beszélyei. Herbst ur és leendő vejének komikus történetét beszéli el Vértési Arnold összes munkáinak most megjelent hatodik füzetében. A kitünő író, kinek írói működését sokan azal szeretik jellemezni, hogy sötét és pessimista, e novellában megmutatja, hogy az olvasók nevető idegeit is ugyancsak igénybe tudja venni. E novellában a mellett, hogy az egyes alakok pompásan és élethiven van-

Szép férfi volt fiatal korában, folytatá. Emlékszik még rá, midőn lady Gwendoline Claremont megszökött szüleitől és a szinpadra lépett? Az égre, ez sajátságos szépség volt tőle és ez akkor izgatottságban is tartotta egész Londont. Morton gróf, ki akkor még vicomte de Mandeville volt, saját élete kockázatásával menté meg az égő színházból. Valóban szerette; ezen nem lehet kételkedni.

A gróf Anglia legbüszkébb férfja volt, és senkisé gondolta, hogy nőül veendi; de mindnyájan csalódtak. Szerelme nagyobb volt büszkeségénél és amint mondják, választását sohasem volt oka megbánni. Igaz, hogy fényes életmódot biztosíthatott neki; ha még most is élne, bukása nehéz próbaköve lett volna szerelmének.

— Ha igazán szeretnék egy férfit, bukása nem volna képes megváltoztatni iránta táplált érzelmeimet, felelte a lady melegen.

— Ah, de hány Violette Molyneux van a világon? kérde a herczeg gyöngéden.

— Azt nem mondhatom meg! felelte a lady vidáman. De azt mondhatom Reginald, egygyel kevesebb nemsokára lesz.

— Ön tehát beleegyezik minél közelebbi házasságunkba? kérde a herczeg.

A lady fejével igent intett, mire a herczeg magragadta kezét és csókjaival halmozta el. Azután a téli kerten keresztül visszatértek a bál terembe.

— Hol voltak, kedves lady Molyneux? — kérde egy kíváncsi hölgy. — Itt azóta csodálatos dolgok mentek végbe.

(Folyt köv.)

nak jellemezve, csak úgy sziporkázik a szellem és a kacagató helyzetek egymást váltják fel. A hatodik füzet még egy más novella közlését is megkezdi, s általán a változatosság és a gazdag tartalom tekintetében minden eddig megjelent füzetes vállalatot fölülmul. Finom velin papírosra nyomott három nagy ivet tartalmaz minden füzet, s ennek daczára mégis csak 15 kr. Egész évre előfizetheti 7 forint 80 krajczárért, negyedévre 1 forint 95 krajczárt (13 füzetre) a szerzőnek nevére Debreczenben. Az új előfizetőknek az eddig megjelent füzetek egyszerre küldetnek meg, de megrendelhetni füzetenként való szállításra könyvkereskedés útján is. Megemlítjük, hogy az ingyen sorsjegyet a héten is kioszolták az előfizetők között s ezuttal a szerencsés nyerő Reitzer Ferenczné Budapestről (Aradi utca 52 sz. a.)

Gróf Vay Dániel. „Magyarország története“ című füzetes vállalata 4 ik füzete most hagyta el a sajtót. E füzet II. ik Béla haláláig terjed. Gr. Vay munkája népszerű nyelven van írva, szem előtt tartva a legújabb történeti kutforrások adatait is. E vállalat pártfogásra érdemes. Előfizetheti egész évre (36 füzet) 5 frt 40 kr., félévre (18 füzet) 2 frt 70 kr., negyed évre (9 füzet) 1 frt 35 kr. Megrendelések és előfizetések Debreczenbe, a „Magyarország Története“ kiadóhivatalába („Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdája), czimezendők.

S z i n h á z.

Suhancz.

(V. Margó Czélia bucsufellépte.)

A mi közönségünk bizonyos tekintetben túl nagyvárosias. Nehezen lelkesül. Előkelő unottsággal nézi végig a darabot, sokszor igazán sikerült jelenetek után, melyekbe a színész beleöntötte tehetsége, tudása javát, egy tenyér nem mozdul tapra annak jeléül: hogy a néző megértette, és érdeme szerint értékeli a művészi alakítást.

Más városokban szokásos időnkint a törekvőbb, kedveltebb színészt buzditásul, méltányláskép a tetszés némi csekély jelével, egy bokréktával, vagy mit én tudom mivel, kitüntetni. Ez a figyelem hasonló az antik babérhoz, anyagi értéke nincs, de jól esik, drága annak, aki kapja, azért, mert a közönség adja becsületes jutalom gyanánt.

A szegedi színház egész évi virág fogyasztása nem ér föl p. u. egy jó sikerű aradi jutalomjátékával.

Ez kétségtelenül némi ridegségnek a jele, amin változtatni a szomorú idők nem igen alkalmasak.

A ritkaságok közé tartozik nálunk az az elegáns, zsufolt ház, amely tomboló tetszészajjal vett bucsut ma a kitűnő vendégművésznőtől, aki egy havi vendéjátékával teljesen megnyerte a közönség szívét.

Egy alig kétes becsü operettet, mely tavaly tisztességesen megbukott a szegedi színpadon, életképessé, vonzó kassza darabbá tett igéző, aranyos kedélyű **Suhancza**.

Szívélyes, meleghangú ovációk közt bucsuzott el ma V. Margó Czélia Szegedtől, ahol úgy hisszük, általános az az óhaj: jöjjön vissza minél előbb, de ne vendégnek.

A mai előadás képe különben egészen ünnepies volt. A bucsuzó művésznőt hatalmas meg-megújuló tapsvihár, egy pompás virág bokréta (a katonatiszteké), két impozáns babér- és pálmakoszorú (a közönségé és a színügyi bizottságé) fogadta.

Minden énekszámát meg kellett ujránzi. A betét **Tik-tak** dal ma is frenetikus hatást keltett, mely tetőpontra fokozódott a harmadik felvonásbeli, a művésznő spcczialitását képező kupléknál.

A környezet általában jó volt. Sz. Németh és Mikei diszkrét módon csinálták hatásos mókáikat. Kövesi, Hunfi sikerülten énekeltek a szerelmes duettek. Úgyes maszkot csinált s jóízűen játszotta a gromot Szarvasi.

*

Tollhiba. Lapunk mai számában a színi referádába két apró tollhiba csuszott be. Egyik az, hogy Mikei állítólag a pusztai bíró szerepét játszotta a Vereshajuban, ami ellen néhai Csepreghy szelleme tiltakozik. Másik, hogy egy pár elismerő szó téves adresszre volt czimezve, amennyiben a szerelmes vén cseléd leányt nem Gondáné, hanem Sándor Emilné játszotta igen ügyesen.

Kedden, 1888. évi október hó 30-án

Évadbérlet 32. szám.

Havibérlet szünet.

FRANCILLON.

Színmű 3 felvonásban. Irta Dumas Sándor.

Személyek:

Riverolles	Sándor E.	Pinguet	Zilahi
Lucien	Pálfy Gy.	Celestin	Szarvasi
Stanislas	Csiszér	Francine	Pálfiné
Symeux Henri	Csiky	Smithné	Follinuszné
Sarillac	Lovász	Annette	Kükemező.

Kezdete 7 órakor.

A z A l f ö l d r ő l.

— Csak az isten tudja! Zomborból írják lapunknak: A napokban Glück N. almási fiatal borkereskedő az almási uradalmi erdőben eddig ismeretlen okból agyonlőtte magát. A nála talált czédulán körülbelül a következő szavak voltak írva: Halálom okát csak az isten tudja.

— **Templomrablás.** Csabán a múlt héten egy Goldstein Izidor. nevű csavargót fogtak el, aki az alatt a gyanu alatt állott, hogy a déva-varinyai izraelita templomot kirabolta. Elfogatásakor a csavargónál 8 forint ára rézpénzt találtak, mely körülmény még megerősítette a gyanut. A vizsgálat alkalmával Goldstein beismerte a vád alaposágát, s így továbbra is fogva tartják.

Legujabb.

A szegedi postasikkasztó bűnügye.

(A kir. táblán.)

Budapest, okt. 29. (A „Szegedi Napló“ eredeti távirata.) A szegedi postasikkasztó, Krisztelli Henrik bűnügyét a kir. tábla mai ülésében tárgyalta, hol helybenhagyta a szegedi királyi törvényszék első foku ítéletét azzal, hogy Krisztelli Henrik fogházbüntetése mai naptól számítatik és vizsgálati fogsága által nyolcz hó kitöltöttnek vétetik.

A szegedi kir. törvényszék 1888. aug. 31-én tartott folytatólagos vég-tárgyaláson ez ügyben a következő ítéletet hozta:

Krisztelli Henrik a btkv. 462. §-ba ütköző s a 463. §-a szerint minősülő hivatali szikkasztás büntetében;

a 270. §-ba ütköző megvesztegetés vétségében;

s a kihágási törvény 72. §-ába ütköző közbiztonság ellen kihágásba bűnösnek találtatván, ezért hat évi fegyházra, 8 évi hivatalvesztésre, 20 és 5 forint pénzbírságra s az összes kár és költség megtérítésére ítéltetett. Ellenben a hamis tanúzásra bírás vádja alól fölmentetett. Nyolcz és fél honapi fegyház, az egy éves vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vétetik.

Szendrei Antal btkv. 467. §-ba ütköző hivatali megvesztegetés büntette miatt 8 havi börtönre és 3 évi hivatalvesztésre ítéltetett.

Krisztelli Károly, Krisztelli Henrikné és Krisztelli Károlyné az ellenök emelt s részben már elejtett összes vádak következményei alól fölmentettek.

Felolós szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

Kiadótulajdonos: **BÁBA SÁNDOR.**

N y i l t t é r. *)

Köszönet nyilvánítás.

Boldogult férjem elhalálózása fölötti legmélyebb fájdalom enyhítésére a végtisztességen megjelent mészáros testületnek, polgárdalárdának, ipartestületnek, valamint az összes rokonok és jó barátoknak ez uton mondok szívélyes köszönetet.

Egyszersmind köszönetet mondok **Gárgyán Márton** temetkezési intézet-tulajdonosnak is a pontos, fényes és jutányos kiszolgálásért.

Szeged, 1888. okt. 29.

Özv. Bokor Antalné,
szül. Szabó Mária.

É r t e s í t é s.

Boldogult férjem végső akaratával egyezőleg a helybeli belvárosi temetőben egy családi kápolnát (sírbolttal) építtettem. E kápolna felszentelése **f. évi november hó 1-én** vagyis **halottak napján** d. u. 3 órakor fog végbemenni, mit azzal hozok becses tudomására az összes rokonoknak, jó barátoknak és ismerősöknek s mindazoknak, kiket érdekel, hogy e kegyeletes családi ünnepélyen minél számosabban szíveskedjenek megjelenni.

Megemlítem ezuttal, hogy a kápolnát teljesen felszerelve **Gárgyán Márton** ur, műkőfaragó és disztemetkezési intézet-tulajdonos építette teljes megelégedésemre.

Szeged, 1888. október 29-én.

Özv. Zombory Andrásné,
szül. Fehér Anna.

Üzlethelyiség változtatás.

Krausz B. szegedi szállító cég üzlethelyiségeit f. évi november hó 1-én a Tisza-Lajos körut és Polgárutca sarkán levő **67. számú házba** a polgári leányiskolával szembe — helyezi át.

Dr. Déry Károly
ügyvédi irodáját
Szegedről

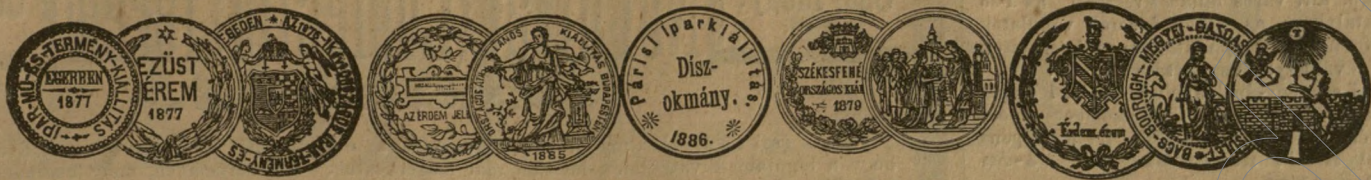
Budapestre

tette át, a hol is azt

IV. hajó-utca 2. sz. a.

(Azienda-épület, bécsi és hajó-utca sarkán) megnyitotta.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Ajánlom jóhírű s a kor követelményeinek megfelelően **a legdivatosabb írásnemek- és gépekkel** gazdagon felszerelt

könyvnyomdám

minden e szakba vágó czikkek gyors és pontos előállítására.
Ugymint:

Folyóiratok, művek,
üggyédi és hivatalos nyomtatványok,

KERESKEDELMI ÉS IPARI KÖRLEVELEK,
ÁRJEGYZÉKEK, SZÁMLÁK,
jegyzékek, czim- és névjegyek,
LEVÉLPAPIROK, BORITÉKOK,

eljegyzési és esketési kártyák, meghívók, tánczrendek,
GYÁSZLAPOK ÉS MENÜK.

Díszkönyvkötészetem

akként van berendezve, hogy teljesen nélkülözhetővé teszi a fővárost. Készítetek

alkalmi meglepetési tárgyakat,

DÍSZALBUMOKAT

monogrammal, arany, ezüst, emailrozott ezüst, vagy bronz betéttel,

írómappákat, dobozokat,

szóval minden e szakba vágó **galantéria munkát,** továbbá

díszkötéseket,

arany, ciselirozott vagy szines metszettel, francia vagy félfrancia kötéseket, beerősítéseket stb. a legfinomabb kivitelben.

Bá b a S á n d o r

könyvnyomdája, könyvkiadóhivatala, díszkönyvkötészete s a

„Szegedi Napló“ kiadóhivatala Szegeden, iskola-utca 18. sz.

16,574/1888.

760

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város tanácsa részéről az I-ső tanácsi ügyosztályban az alább felsorolt vállalatok tisztségviselői fognak zárt ajánlati versenytárgyalások tartatni, anélkül, hogy a jóváhagyás fenntartása mellett:

1. A városi szegény-ápolókérdések és házi szegények részére 1889. évi január 1-től december végéig szükséges kenyér szállítása felett, 100 frt bánatpénz csatolásával folyó évi november hó 15-én délelőtt 10 órakor.

2. Ugyanazon napon és időben a városi fejezetek és tolonczok kenyér-szükségletének 1889. év egész folyamán leendő kiszolgáltatása iránt 50 frt bánatpénz csatolása mellett.

3. Ugyanazon napon és időben a városi fejezetek és tolonczok főtt étellel való ellátási vállalata felett 1889. január 1-től december végéig terjedő egy évre 100 frt bánatpénz letételevel.

4. Folyó évi november hó 17-én délelőtt 10 órakor a városi árvaházi növendékek részére 1889. évi január 1-től 1891. évi december végéig a szükséghez képest, a jelenlegi formában (szürke hazai posztóból kiállítandó ruhaneműk, u. m. posztóból mexikáner kabát, nadrág, mellény és sapka, fehér csikos vászomból blúz, nadrág és mellénynek kiszolgáltatása felett 80 frt bánatpénz és kelme-minták csatolásával.

5. Ugyanazon napon és időben szintén az árvaházi növendékek részére 1889. év egész folyamán megkivántató cipők kiszolgáltatási, azok talpalási és foltozási vállalata felett 50 frt bánatpénz csatolása mellett.

6. Ugyanezen napon és időben az árvaházi kenyér-szükségletnek 1889. év folyamán leendő kiszolgáltatási vállalata felett 50 frt bánatpénz csatolásával, — végül

7. Ugyancsak napon és időben 1889. év folyamán az árvaház részére szükséges marhahús és disznó-zsír kiszolgáltatása felett 300 frt bánatpénz csatolása mellett.

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítettek, hogy az 50 kros bélyeggel s megfelelő bánatpénzzel ellátandó s mindegyik vállalatra külön-külön teendő zárt ajánlati levelek, melyekben a vállalati árakon felül a szerződési feltételek ismerése s kötelező elfogadása is jelendő, árlejtés napjának délelőtti 10 órájáig bezárólag a tanácsi iktatóba nyújtandók be s hogy a szerződési feltételek az I-ső tanácsi ügyosztályban a hivatalos órák alatt eleve is megtekinthetők. Elkészve beadott, kellő bánatpénzzel el nem látott vagy utó-ajánlatok elfogadtnak nem fognak.

Kelt Szeged szab. kir. város tanácsának 1888. évi október hó 25-én tartott üléséből.

Szabados János,
h. polgármester.

15,641/888. sz.

762

Hirdetmény.

Felsőtanán a bor, sör és pálinka mérhetése, a tekintetes köztörvényhatósági bizottság 126/888. számú határozata alapján 1889. évi január 1-től a következő kikötmények mellett lesz gyakorolható.

Ki a szabad italmérést gyakorolni óhajtja, iparhatósági jogosítványért, kimérési engedélyért, a kimérő hely megjelölésével tartozik a tanácshoz folyamodni. Minden italmérési engedélyt nyert kimérőre, az érvényben álló, vagy esetleg módosítandó italmérési szabályrendelet szabványai kötelezők.

A nyert italmérési engedély kizárólag azon helyen ad jogot kimérésre, melyhez adatott, s az bármely más helyen való kimérésre egyáltalán fel nem jogosít.

A bor-, sör- és pálinka-kimérési engedély ezimén, a fogyasztási adó és az italmérési illetékeken túl egyszer s mindenkorra 25 frt lesz fizetendő, mely összeg a kimérési engedélyre vonatkozó kérvény benyújtásakor befizetendő.

Az egy-egy kapitányságban, legfeljebb háromban megállapított táncz helytartási engedélyért évi 50 fitnak előzetes befizetése mellett, az írásos folyamodványok szintén a tanácshoz nyújtandók be. Ilyenért azonban csak az folyamodhatik, kinek már italmérési engedélye van. Ha táncz helytartásra jogosított, az évi 50 frt díjat legkésőbb márczius 1-ig be nem fizeti, nyert engedélye megszűnik s visszavontnak tekintetik, de melyet tulajdonosa rendőri kihágás esetén is elveszthet. A bálak esti 8 óráig nem tarthatók.

Két táncz hely egymáshoz közel, vagy tanya i iskola közelében korcsma-nyitás nem engedélyeztetik.

Az eddigi korcsmáltatási jogbérlek részéről gyakorolt vásártartási s helypénzszedési jog a nyerendő italmérési jogosítványnak kiegészítő részét nem képezvén, ily díjak szedése végleg töröltetett s azt a kimérő nem gyakorolhatja.

A pálinkamérési díj az eddigi összegben, vagyis hektoliterenkint 6 frtban fog szedetni.

Miről a bor-, sör- és pálinka kimérést gyakorolni óhajtják, tudomás és mihez tartás végett azzal értesítettek, hogy amennyiben a kimérési jogok akár 1889. év előtt, akár később törvényhozás útján szabályoztatni fognak, az esetben az erre vonatkozó törvények vagy felsőbbi határozmányok rendelkezései lesznek irányadók.

Szeged, 1888. október 25-én tartott tanácsüléséből.

Szabados János,
h. polgármester.

Őszi idény.
1888.

Női divat (Confectió) terem

Őszi idény.
1888.

SZEGEDEN.

Az őszi idény alkalmából van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a legújabb divatkelmék hozzám már megérkeztek. — Műhelyemben, mely berendezésénél fogva a legfinomabb igényeknek felel meg, elvállalok minden e szakmába vágó megbízást a legszabotóbb teljesítésre.

Toilettek, köpenyek, bundák, kabátok, mantlettek, belépők stb. a leg-egyszerűbbtől egész a legfinomabb kiállításig nálam rendelésre mérték után a legrövidebb idő alatt és jutányos árak mellett készülnek.

Raktárt tartok kész Confectió darabokból is, melyre a nagyérdemű közönség szives figyelmét bátor vagyok különösen felhívni.

Mindennemű kelme-mintákkal kívánatra ingyen és bérmentve szolgálók.

Ajánlom magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába.

ENGEL JAKAB

Szeged, Klauzál-tér, bank-épület.

Heinish Schönheits-Crème No. 1.

A cs. k. vegy-körtani intézettől ártalmatlannak találtatott, Hebra, Billroth és Kaposy a bécsi klinika tanáraitól az arcbőr ápolására bizonyítványokkal ajánlatik.

Ezen zsiradék 15 perc alatt lehámozza fájdalom nélkül a legfelső bőrréteget, megnyitja a likacsokat, eltávolítja a pattanásokat, ragyát, foltokat és hegedéseket; az arcz finom és üde szint kap. Siker biztosított. Ára 5 frt, próbadozoz 3 frt. — Az ez által nyert bájos és szép arcbőr fenntartatik, a 2-ik számú tejcrème á 2 frt és a 3-as számú növény pouderral á 2 frt. Kapható a 200 év óta fenálló illatszertárban

HEINISCH M.

Bécs, II. Praterstrasse No. 30.

Szétküldés készpénz- vagy utánvétellel.

Névre és címre vigyázni, ártalmas hamisítványoktól óvakodni kell.

Főraktár Budapesten:

Török József

gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.

Főraktár Szegeden:

Barcsay Károly

751

gyógyszerész urnál.

205/888. kgy. sz.

761

Hirdetés.

Szüts Ferencz, Veszélka Pál és Török Sándor törvényhatósági bizottsági tagok a folyó év folyamán elhalálozván, ezáltal az I., illetve az V. és VI. bizottsági tag-választó kerületekben egy-egy bizottsági tagsági hely megüresedett. Ezen helyek az 1886. 21. t.-cz. 33. §-a értelmében az év végével betöltendő lévén, pótválasztás napja folyó évi november hó 4-ik napjára tűzettek ki.

Az I-ső kerületben választási elnök: **Rainer József** tanácsnok, helyettes elnök: **Gál Ferencz**, választási székhely: a városi széképület bizottsági terme.

Az V-ik kerületben választási elnök: **Bérez Antal** alkapitány, helyettes elnök: **id. Szemmary József**, választási székhely: a rókusai régi iskola helyisége.

A VI-ik kerületben választási elnök: **Szeles Kálmán** városi tisztviselő, helyettes elnök: **dr. Erőskövy János**, választási székhely: az alsóvárosi társalgó-egyesület helyisége (Szentháromság-utca).

A pótválasztás a fenn elsorolt kerületekben, illetőleg a kijelölt választási székhelyeken az 1886. 21. t.-cz. 31., 35., 37., 38., 39., 40. és 41. §§-ai által megszabott módon ejtetik meg. A választás kezdődik reggeli 9 órakor és végződik d. u. 4 órakor. Választható mindaz, kire névze az utóbb idézett törvény 23. §-ában felsorolt kizárási okok fenn nem forognak.

Miről az érdekelt kerületek választó közönsége jelen hirdetés útján azzal értesítettik, hogy a személyes bizottság tekintetében ezen választásoknál ugyanazon rendszabályok alkalmazandók, melyek az országos képviselő-választásoknál alkalmaztatnak s az elkövetett vétségek a törvények szabványai szerint toroltatnak meg.

Szegeden, Szab. kir. Szeged város törvényhatósági bizottságának 1888. évi október hó 24-én tartott rendszertári közgyűléséből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

A Véghlesi

„Vera-forrás savanyu vize.”

Felsőmagyarországnak egkitünőbb és legtisztább szénsavdus savanyu vize — **ugy mint a Gieshübl** — a bort nem festi.

Kapható bizományi raktárunkban:

ROHR és BAGARSZKY ügynöki cégénél **SZEGEDEN,**
valamint

a **Vera-forrás kezelősnél Véghlesen**

Zólyomgye.

A VÉGHLESI VERA-FORRÁS KEZELŐSÉGE.

574